

Aligning Our Will with His

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Pagpahiuayon sa Atong Kabubut-on ngadto sa Iyang Kabubut-on

Ni Elder Ulisses Soares
Sa Korum sa Napulog Duha ka Apostoles

October 2024 general conference

Following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven.

On a certain occasion, the Savior spoke of a merchant man who was searching for “goodly pearls.” During the merchant man’s search, he found one “of great price.” However, in order to acquire the magnificent pearl, this man had to sell all his possessions, which he promptly and joyfully did.

Through this short and thoughtful parable, the Savior beautifully taught that the kingdom of heaven is likened unto a priceless pearl, truly the most precious treasure that should be desired over all else. The fact that the merchant instantly sold all his possessions to obtain that valuable pearl clearly indicates that we should align our mind and desires with the will of the Lord and willingly do everything we can during our mortal journey to attain the eternal blessings of God’s kingdom.

To be worthy of this great reward, we certainly need, among other things, to give our best effort to set aside all self-centered pursuits and abandon any entanglement that holds us back from full commitment to the Lord and His higher and holier ways. The Apostle Paul refers to these sanctifying pursuits as “hav[ing] the

Ang pagsunod sa kabubut-on sa Ginoo dinhi sa atong kinabuhi maghimo nga makaplagan nato ang perlas nga labing bililhon sa kalibotan—sa gingharian sa langit.

Sa usa ka piho nga okasyon, ang Manluluwas namulong mahitungod sa tawong magpapatigayon nga nagpangita og “mga maayong perlas.” Atol sa pagsiksik sa maong magpapatigayon, nakakita siya og usa “nga labing bililhon.” Hinoon, aron maangkon ang labihan kaanindot nga perlas, kinahanglang ibaligya niining tawhana ang iyang tanan nga kabtangan, diin diha dayon iyang gibuhay ug mihimo niini sa malipayong paagi.

Pinaagi niining mubo ug makapahunahuna nga sambingay, ang Manluluwas sa matahom nga paagi mitudlo nga ang gingharian sa langit kapahisama sa dili mapalit nga perlas nga tinuod nga labing bililhon nga bahandi nga angayang tinguhaon labaw sa tanan. Ang katinuod nga diha dayon gibaligya sa maong magpapatigayon ang tanan niyang kabtangan aron maangkon kana nga bililhong perlas klarong nagpasabot nga kinahanglang ipahiuyon nato ang atong hunahuna ug mga tinguha ngadto sa kabubut-on sa Ginoo ug kaandam nga mohimo sa tanan nga atong mahimo sa panahon sa atong mortal nga panawaron makab-ot ang mahangtorong mga panalangin sa gingharian sa Dios.

Aron mahimong takos niining talagsaong ganti, kita piho nga nagkinahanglan, tali sa ubang mga butang, nga ihatag ang labing maayo natong paningkamot nga ihikling ang tanang nakasentro sa kaugalingon nga mga tinguha ug talikdan ang bisan unsang mga kalibog nga magpugong kanato gikan sa hingpit nga pasalig

mind of Christ.”As exemplified by Jesus Christ, this means “[doing] always those things that please [the Lord]”in our lives, or as some people say nowadays, this is “doing what works for the Lord.”

In a gospel sense, “[doing] always those things that please [the Lord]” relates to submitting our will to His will. The Savior thoughtfully taught the importance of this principle while instructing His disciples:

“For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

“And this is the Father’s will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

“And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.”

The Savior achieved a perfect and divine level of submission to the Father by allowing His will to be swallowed up in the Father’s will. He once said, “And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.”In teaching the Prophet Joseph Smith about the anguish and agonies of the Atonement, the Savior said:

“For behold, I, God, have suffered these things for all, that they might not suffer if they would repent; ...

“Which suffering caused myself, even God, the greatest of all, to tremble because of pain, and to bleed at every pore, and to suffer both body and spirit—and would that I might not drink the bitter cup, and shrink—

“Nevertheless, glory be to the Father, and I partook and finished my preparations unto the children of men.”

ngadto sa Ginoo ug sa Iyang mas taas ug mas balaang mga paagi. Gipasabot ni Apostol Pablo kini nga makabalaang mga tinguha ang “nakasabot sa hunahuna ni Kristo.”Sigon sa gipakitang ehemplo ni Jesukristo, nagpasabot kini sa “kanunay nga [pagbuhat] sa makapahimuot [sa Ginoo]”sa atong kinabuhi, o sama sa giingon sa mga tawo karon, “pagbuhat kini sa unsay ikahimuot alang sa Ginoo.”

Sa pagsabot niini pinaagi sa ebanghelyo, ang “[pagbuhat] kanunay sa mga butang nga makapahimuot [sa Ginoo]” may kalabotan sa pagtugyan sa atong kabubut-on ngadto sa Iyang kabubut-on. Ang Manluluwas sa mahunahunaong paagi mitudlo sa kaimportante niini nga baroganan samtang nagtudlo sa iyang mga disipulo:

“Kay nanaog ako gikan sa langit dili aron pagbuhat sa akong kaugalingong kabubut-on, kondili sa kabubut-on sa nagpadala kanako.

“Kini mao ang kabubut-on sa nagpadala kanako, nga dili ako kawad-an bisag usa sa tanan nga iyang gihatag kanako, hinuon banhawon ko silang tanan sa kataposang adlaw.

“Kay [iyang kabubut-on sa nagpadala kanako], nga ang tanan nga makakita sa Anak ug motuo kaniya, makabaton sa kinabuhing walay kataposan: ug banhawon ko sila sa kataposang adlaw.”

Ang Manluluwas nakalampos og usa ka hingpit ug balaanong lebel sa pagkamatinugyanon ngadto sa Amahan pinaagi sa pagtugot nga mahiuyon ang Iyang kabubut-on ngadto sa kabubut-on sa Amahan. Sa makausa miingon Siya, “Ug siya nga nagpadala kanako nag-uban kanako. Wala ako niya pasagdi nga mag-inusara kay nagbuhat man ako kanunay sa makapahimuot kaniya.”Sa pagtudlo sa Propeta nga si Joseph Smith mahitungod sa kahapdos ug sa mga kasakit sa Pag-ula, ang Manluluwas miingon:

“Kay tan-awa, Ako, ang Dios, nag-antos niini nga mga butang alang sa tanan, nga sila unta dili mag-antos kon sila maghinulsol; ...

“Kansang pag-antos nakapahimo sa akong kaugalingon, gani ang Dios, ang labing halangdon sa tanan, sa pagkurog tungod sa kasakit, ug sa pag-agas sa dugo sa matag lungag sa panit, ug sa pag-antos sa lawas ug sa espiritu—ug buot nga Ako unta dili moinom sa mapait nga kopa, ug mobiya—

“Bisan pa niana, himaya ngadto sa Amahan, ug Ako nakaambit ug nakahuman sa akong mga pagpangandam alang sa mga katawhan.”

During our sojourn in mortality, we often wrestle with what we think we know, what we think is best, and what we assume works for us, as opposed to comprehending what Heavenly Father actually knows, what is eternally best, and what absolutely works for children within His plan. This great wrestle can become very complex, especially considering the prophecies contained in the scriptures for our day: “This know also, that in the last days ... men shall be lovers of their own selves, ... lovers of pleasures more than lovers of God.”

One sign that indicates fulfillment of this prophecy is the current growing trend in the world, adopted by so many, of people becoming consumed with themselves and constantly proclaiming, “No matter what, I live my own truth or I do what works for me.” As Paul the Apostle said, they “seek their own, not the things which are Jesus Christ’s.” This way of thinking is often justified as being “authentic” by those who indulge in self-centered pursuits, focus on personal preferences, or want to justify certain types of behavior that frequently don’t match God’s loving plan and His will for them. If we let our heart and mind embrace this way of thinking, we can create significant stumbling blocks for ourselves in acquiring the most priceless pearl that God has lovingly prepared for His children—eternal life.

While it is true that each of us travels an individualized discipleship journey on the covenant path, striving to keep our hearts and minds centered on Christ Jesus, we need to be careful and constantly vigilant to not be tempted to adopt this type of worldly philosophy in our life. Elder Quentin L. Cook said that “being sincerely Christlike is an even more important goal than being authentic.”

My dear friends, when we choose to let God be the most powerful influence in our life over

Sa panahon sa atong panaw sa mortalidad, kasagaran makigbisog kita sa unsay atong nahibaloan, sa unsay gihunahuna nato nga labing maayo, ug sa unsay atong gituohan nga makaayo kanato, nga sukwahi sa unsay nahibaloan gayod sa Langitnong Amahan, sa unsay labing maayo sa kahanngtoran, ug unsay klarong makatabang sa Iyang mga anak sumala sa Iyang plano. Kining labihan nga pakigbisog posibling makomplikado kaayo, ilabi na sa pagkonsiderar sa mga panagna nga anaa sa mga kasulatan sa atong panahon: “Timan-i [usab] kini, [nga] sa kataposang mga adlaw ... ang mga tawo maghunahuna lamang sa ilang kaugalingon, ... palabihon nila ang kahilayan kay sa Dios.”

Usa ka timailhan nga nagpasabot sa katumanan niini nga panagna mao ang naglambo nga mga butang karon sa kalibotan, nga gisagop sa kadaghanan, sa mga tawo nga nakatutok lang sa ilang kaugalingon ug padayong magaingon, “Magkinaunsa man, ako ray magbuot unsa may akong tuohan o buhaton nga makaayo kanako.” Sigon sa giingon ni Apostol Pablo, sila “naghunahuna lamang sa ilang kaugalingong kaayohan, dili sa mga katuyoan ni Jesukristo.” Kini nga matang sa paghunahuna kasagaran suportahan sa pag-ingon nga kini “tinuod” niadtong nagpatuyang niining makaugalingon nga mga tinguha, personal nga mga pagpili, o kagustohan nga ipangatarongan ang pihong mga matang sa kinaiya nga kasagarang dili mohaom sa plano sa mahigugmaong Dios ug sa Iyang kabubut-on alang kanila. Kon tugotan nato nga hangpon sa atong kasingkasing ug hunahuna kini nga paagi sa panghunahuna, makamugna kita og dagkong mga babag sa atong kaugalingon sa pag-angkon sa labing bililhong perlas nga mahigugmaong giandam sa Dios alang sa Iyang mga anak—ang kinabuhing dayon.

Samtang tinuod nga matag usa kanato nagtinagsa sa biyahe sa pagkadisipulo subay sa dalan sa pakigsaad, naningkamot nga padayong isentro ang atong mga kasingkasing ug mga hunahuna ngadto kang Kristo Jesus, kinahanglan kitang magmainampingon ug mabinantayon nga dili matentalsa pagsagop niining matang sa kalibotanong pilosopiya sa atong kinabuhi. Si Elder Quentin L. Cook miingon nga ang “tinud-anay nga pagkasama kang Kristo mas importante pa nga tumong kay sa pagpakatinuod.”

Minahal kong mga higala, kon kita mopili nga tugotan ang Dios nga mahimong labing

our self-serving pursuits, we can make progress in our discipleship and increase our capacity to unite our mind and heart with the Savior. On the other hand, when we don't allow God's way to prevail in our life, we are left to ourselves, and without the Lord's inspiring guidance, we can justify almost anything we do or don't do. We can also make excuses for ourselves by doing things our own way, saying in effect, "I am just doing things my way."

On one occasion, while the Savior was declaring His doctrine, some people, particularly self-righteous Pharisees, rejected His message and boldly declared that they were children of Abraham, implying that their lineage would grant them special privileges in the sight of God. That mentality led them to lean unto their own understanding and to disbelieve what the Savior was teaching. The Pharisees' reaction to Jesus was clear evidence that their presumptuous attitude left no place in their hearts for the Savior's words and God's way. In response, Jesus wisely and courageously declared that if they were true covenant children of Abraham, they would do the works of Abraham, especially considering that the God of Abraham was standing before them and teaching them the truth at that very moment.

Brothers and sisters, as you can see, acting on these mental gymnastics of "what works for me" versus doing "what always pleases the Lord" is not a new trend that is unique to our day. It is an age-old mentality that has crossed the centuries and often blinds the wise-in-their-own-eyes and confuses and exhausts many of God's children. This mentality is, in fact, an old trick of the adversary; it is a deceptive path that carefully leads God's children away from the true and faithful covenant path. While personal circumstances such as genetics, geography, and physical and mental challenges do influence our journey, in things that truly matter, there is an inner space where we are free to choose whether or not we will decide to follow the pattern the Lord has

importante nga impluwensiya sa atong kinabuhi kay sa magtinguha lang para sa atong kaugalingon, molambo kita sa atong pagkadisipulo ug modugang ang atong kapasidad nga mahiusa ang atong hunahuna ug kasingkasing ngadto sa Manluluwas. Sa laing bahin, kon dili nato tugotan ang pamaagi sa Dios nga mopatigbabaw sa atong kinabuhi, mapasagdan kitang mag-inusara, ug sa walay dinasig nga giya sa Ginoo, makapangatarongan kita sa hapit bisan unsay atong gibuhato o wala buhata. Makapangatarongan usab kita sa atong kaugalingon sa paghimo sa mga butang sa kaugalingon natong paagi, sa pag-ingon nga, "gibuhato lang nako sa kaugalingon nakong paagi."

Sa usa ka okasyon, samtang ang Manluluwas namahayag sa Iyang doktrina, pipila ka tawo, labi na ang mga Pariseo nga nagtuong mas tarong sila kay sa uban, misalikway sa Iyang mensahe ug walay pagpanukong miingon nga mga anak sila ni Abraham, nagpasabot nga ang ilang kaliwatan maghatag kanila og mga espesyal nga mga katungod sa panan-aw sa Dios. Kana nga mentalidad misangpot kanila sa pagsalig sa kaugalingon nilang panabot ug sa dili pagtuo sa unsay gitudlo sa Manluluwas. Ang reaksyon sa mga Pariseo kang Jesus klaro nga ebidensya nga ang ilang mapangahason nga kinaiya wala magbilin og luna sa ilang kasingkasing alang sa mga pulong sa Manluluwas ug sa paagi sa Dios. Agig tubag, si Jesus sa maalamon ug maisogong paagi namahayag nga kon sila mga matinuorong mga anak sa pakigsaad ni Abraham, buhaton nila ang mga buhat ni Abraham, ilabi na sa pagkonsidera nga ang "Dios ni Abraham" nagbarog atubangan kanila ug nagtudlo kanila sa kamatuoran niana gayod nga gutlo.

Mga kaigsoonan, sigon sa inyong makita, ang paglihok sa pangatarongan nga "haom kini kana-ko" kay sa paglihok "kanunay sa unsay makapahimuot sa Ginoo" dili bag-ong uso nga lahi sa atong panahon. Karaan na kaayo kini ug sa kasagaran mobuta sa mga tawo kinsa nagtuo nga sila maalamonug molibog ug moluya sa daghang mga anak sa Dios. Kini nga mentalidad, sa tinuod, kinaraang taktika sa kaaway; makailad kini nga paagi nga anam-anam nga mobira sa mga anak sa Dios tipas sa tinuod ug matinud-anong dalan sa pakigsaad. Samtang ang mga personal nga kahimtang sama sa henetika, hiyograpiya, ug mga pisikal ug mental nga hagit moimpluwensiya sa atong panaw, sa mga butang nga importante gayod, dunay luna diin kita gawasnong makapi-

prepared for our life. Truly, “He marked the path and led the way, and ev’ry point [defined].”

As Christ’s disciples, we desire to walk the path He marked for us during His mortal ministry. We not only desire to do His will and all that will please Him but also seek to emulate Him. As we strive to be true to every covenant we have entered into and live “by every word that proceedeth out of the mouth of God,” we will be protected against falling victim to the sins and errors of the world—errors of philosophy and doctrine that would lead us away from those most precious pearls.

I have been personally inspired by how such spiritual submissiveness to God has impacted the lives of faithful disciples of Christ as they chose to do those things that work for and are pleasing in the sight of the Lord. I know a young man who was unsettled about going on a mission but felt inspired to go and serve the Lord when he listened to a senior leader of the Church sharing his own personal testimony and sacred experience of serving as a missionary.

In his own words, this young man, now a returned missionary, said: “As I listened to the testimony of an Apostle of the Savior Jesus Christ, I was able to feel of God’s love for me, and I desired to share that love with others. At that moment I knew that I should serve a mission despite my fears, doubts, and concerns. I felt totally confident in the blessings and promises of God for His children. Today, I am a new person; I have a testimony that this gospel is true and that the Church of Jesus Christ has been restored on earth.” This young man chose the Lord’s way and became an example of a true disciple in every aspect.

A faithful young woman decided not to compromise her standards when she was asked to dress immodestly to fit into the business division of the fashion company where she worked.

likon mosunod man kita o dili sa sundanan nga giandam sa Ginoo sa atong kinabuhi. Sa tinuod, ang “Dalan Niya may timaan, [ug] gipasabot ang tanan.”

Isip mga disipulo ni Kristo, tinguhaon nato ang pagsubay sa dalan nga Iyang gimarkahan alang kanato atol sa Iyang mortal nga pangalagad. Dili lamang kita magtinguha sa pagbuhat sa Iyang kabubut-on ug sa tanan nga makapahimuot Kaniya apan magtinguha sa pagsunod Kaniya. Kon maningkamot kitang magmatinuoron sa matag pakigsaad nga atong gibuhay ug gisunod “pinaagi sa matag pulong nga mogula sa baba sa Dios,” maprotektahan kita batok sa pagkahimong biktima sa mga sala ug mga sayop sa kalibotan—mga sayop sa pilosopiya ug doktrina nga modala kanato palayo gikan sa niadtong labing bililhong mga perlas.

Sa personal nadasig ako kon sa unsang paagi ang espiritwal nga kamatugyanon ngadto sa Dios nakaapekto sa kinabuhi sa matinud-anong mga disipulo ni Kristo samtang gipili nila ang paghimo niadtong mga butang nga makatabang ug makapahimuot sa panan-aw sa Ginoo. May nailhan ako nga batan-ong lalaki nga wala pa makadesisyon nga magmisyon nga nadasig sa pag-adto ug moserbisyo sa Ginoo dihang gipaminaw niya ang senior nga lider sa Simbahan nga nagpakigbahin sa kaugalingon niyang pagpamatuod ug sagradong kasinatian sa pagserbisyo isip misyonaryo.

Sa kaugalingon niyang mga pulong, kini nga batan-on, karon nauli na nga misyonaryo, miingon: “Dihang naminaw ko sa pagpamatuod sa usa ka Apostol sa Manluluwas nga si Jesukristo, mibati ko sa gugma sa Dios kanako, ug nagtinguha kong mopakigbahin niana nga gugma ngadto sa uban. Nianang gutloa nasayod kong kinahanglan kong magmisyon bisan sa akong mga kahadlok, mga pagduhaduha, ug mga kabalaka. Masaligon kaayo ko sa mga panalangin ug mga saad sa Dios alang sa Iyang mga anak. Karon, bag-o na ko nga tawo; duna akoy pagpamatuod nga kining ebanghelyo tinuod ug nga ang Simbahan ni Jesukristo napahiuli dinhi sa yuta.” Kining batan-ong lalaki mipili sa dalan sa Ginoo ug nahimong ehemplo sa usa ka tinuod nga disipulo sa matag aspeto.

Usa ka matinud-anong batan-on nga babaye mihukom nga dili ikompromiso ang iyang mga sumbanan dihang pasul-obon siya og dili tarong aron mohaom sa negosyo nga fashion compa-

Understanding that her body is a sacred gift from our Heavenly Father and a place where the Spirit can dwell, she was moved to live by a standard higher than the world's. She not only gained the confidence of those who saw her living by the truth of the gospel of Jesus Christ but also preserved her job, which for a moment was in jeopardy. Her willingness to do what was pleasing in the sight of the Lord, rather than what worked for the world, gave her covenant confidence amidst difficult choices.

Brothers and sisters, we are constantly confronted by similar decisions in our daily journey. It takes a courageous and a willing heart to pause and pursue an honest and meek introspection to acknowledge the presence of weaknesses of the flesh in our life that may impede our ability to submit ourselves to God, and ultimately decide to adopt His way rather than our own. The ultimate test of our discipleship is found in our willingness to give up and lose our old self and submit our heart and our whole soul to God so that His will becomes ours.

One of the most glorious moments of mortality occurs when we discover the joy that comes when doing always those things that “work for and please the Lord” and “what works for us” become one and the same! To decisively and unquestioningly make the Lord's will our own requires majestic and heroic discipleship! At that sublime moment, we become consecrated to the Lord, and we totally yield our wills to Him. Such spiritual submissiveness, so to speak, is beautiful, powerful, and transformational.

I testify to you that following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven. I pray that each of us, in our time and turn, will be able to declare, with covenant confidence, to our Heavenly Father and Savior Jesus Christ that “what works for Thee works for me.” I

ny nga iyang gitrabahoan. Sa pagsabot nga ang iyang lawas sagrado nga gasa gikan sa atong Langitnong Amahan ug dapit diin ang Espiritu makapuyo, nadasig siya nga magpakabuhi sa sumbanan nga mas taas kay sa kalibotan. Dili lang kay naangkon niya ang pagsalig niadtong nakakita kaniya nga nagsunod sa katinuod sa ebanghelyo ni Jesukristo, apan wala usab siya matangtang sa iyang trabaho, nga sa usa ka higayon nameligro. Ang iyang kaandam sa paghimo sa unsay makahimuot sa panan-aw sa Ginoo, kay sa unsay gidawat sa kalibotan, naghatag kaniya og pagsalig sa pakigsaad taliwala sa lisod nga mga pagpili.

Mga kaigsoonan, padayon kitang nag-atubang og susamang mga pagdesisyon sa atong inadlaw nga panaw. Nagkinahanglan og isog ug andam nga kasingkasing ang paghunong ug pagtinguha og matinuoron ug maaghop nga pagpamalandong aron maila ang anaang mga kahuyang sa unod sa atong kinabuhi nga mahimong mobabag sa atong katakos sa pagtugyan sa atong kaugalingon ngadto sa Dios, ug dayon sa katapusan mohukom sa pagsagop sa Iyang paagi kay sa atong kaugalingon. Ang kinalisdang pagsulay sa atong pagkadisipulo makita sa atong kaandam nga itugyan ug wagtangon ang karaan natong kaugalingon ug motugyan sa atong kasingkasing ug atong tibuok kalag ngadto sa Dios aron maatoa ang Iyang kabubut-on.

Usa sa labing mahimayaong mga gutlo sa mortalidad mahitabo kon makadiskobre kita sa kalipay nga moabot sa kanunayng pagbuhay sa mga butang nga “makaayo ug makapahimuot sa Ginoo” ug “unsay haom kanato” nga magkahiusa ug magkapareha! Aron mahimo sa walay pagpanuko ug pagduhaduha nga maatoa ang kabubut-on sa Ginoo nagkinahanglan og kaisog ug bayanihong pagkadisipulo! Nianang makadasig nga gutlo, mahimo kitang mapahinungoron ngadto sa Ginoo, ug hingpit natong matugyan ang atong mga kabubut-on ngadto Kaniya. Ang ingon niana nga espirituhanong pagtugyan, giingon nga, matahom, puno sa gahom, ug makapabag-o.

Mopamatuod ko nga ang pagsunod sa kabubut-on sa Ginoo sa atong kinabuhi maoy maghimo nga makaplagan nato ang perlas nga labing bililhon sa kalibotan—sa gingharian sa langit. Manghinaot ko nga ang matag usa kanato, sa atong panahon ug atong higayon, makapamahayag, uban sa kamasaligon sa pakigsaad, ngadto

say these things in the sacred name of the Savior
Jesus Christ, amen.

sa atong Langitnong Amahan ug Manlulwas nga
si Jesukristo nga “kon unsay maayo Kanim,
maayo kanako.” Gipamulong ko kining mga
butanga sa sagrado nga pangalan sa Manluluwas
nga si Jesukristo, amen.